

HOFFMANNS EVENTYR.

Fantatisk Opera i 3 Akter, oversat af Erik Bøgh.

Musiken af J. Offenbach.
(1890. Det kgl. Theater.)

Allegro non troppo.

J. Offenbach.

Hoffm.

1. Der

Kor.

Hoffm.

var en-gang ved Hof-fet i Ei - se - nach - Ja vel i Ei - se - nach! En Dverg og Hekse -
Fjæs var fedt og fladt, og hans Næ - se var brak Hans Næ - se den var brak. Hans Øj - ne løb om -
Gang da lil - le Zach sad og drak Ar - mag - nae, Da Zach drak Ar - mag - nae, Han tog sig, som man
Sne-se Gan - ge dyp - ped jeg Pen - nen, men ak! Men hvor - for det - te Ak? Først mel - lem Jer i

Slutningsværs.

me - ster, som hed Lil - le Zach! Han hed den Lil - le Zach! Hans sto - re Zach! Hans sto - re
kring som en sky Ka - ker - lak! Just som en Ka - ker - lak! Hans Gab sig Gab sig
tror en for stor Pris To - bak: Han tog en Pris To - bak. Og nes og bak. Og nes og
Dun - ster af Punch og To - bak, Af Punch og af To - bak. Min mørke bak. Min mørke

Ho - ved hang al - tid paa helt op til Ø - re - ne nes saahans Her - lig - hed tru - en - de Dæmon for -

skak, og hans smaabit - te Krin - kel - ben slog Klik klak, klik, klak, klik, saa - dan
trak, og det aab - ned sig ba - re til dum Snik - snak, Snik - snak, Snik - snak, saa - dan
sprak, og hans Hals al - len fals gik af Led og knak, krik, krik, krik, saa - dan
trak, da hans Bil - led jeg ind i mit E - ventyr stak, der - for tak, der - for tak, han for -

var, saa - dan var lil - le Zach. Klik klak, klik klak, klik klak, klik klak, saa - dan saa - dan var
var, saa - dan var lil - le Zach. Snik - snak, Snik - snak, Snik - snak, Snik - snak, saa - dan saa - dan var
sprak, saa - dan sprak lil - le Zach. Krik krik, krik krik, krik krik, krik krik, der sprak der sprak lil - le
svandt, han forsvandt, mens vi drak. Selv Tak, tak tak, selv Tak, tak tak, han forsvandt, mens vi

110

Zach.
Zach.
Zach.
drak.

2. Hans.
3. En.
4. Vel.

Allegro.

III.

1. Naar Du har lært din
2. En yndig Skabning,
Me-ka-nik,
der er fri
saa skal Du grun-de
for Lu-ner og for
en Fa-brik, der
Ja-lou-si og

la-ver Da-me-au-to
al-tid li-ge sed og
ma-ter, kun Da-me
kjæ-len, sed og
au-to-ma
kjæ-len.
ter:
Naar de blot er af
Kan man jo her-ligt

ad libitum

pri-ma Sort,
nej-es med
saa skal Du se, Du
det In-dre kommer
faar Ex-pört til
In-gen ved, hvem
al-le kul-ti-ver-te
Pokker spør-ger ef-ter
Sta-ter, til al-le
Sjæ-len, ef-ter

Hoffm. Nicolai.

ter. f Aa
spar mig
for din
Pas-si-ar.
Nejl.

2.
Sjæ-len!

Moderato.

Nicolai.

III. *pp*

Skaa - ret, Da - gen brat for - ja - ger hver Drøm. Da suk - ker man om og

Guiliette.

saa - ret. Der - for grib kun Fe - stens Fryd, før Glæ - dens Ti - me svin - der!

Drik og syng og spil og nyd Ve - ne - zias Tryl - ler in - der! Fyld blot Po - kal og

Krus med den gla - den - de Vin. Al Lyk - ke er en Rus,

naar Du vil, er den Din. Naar Du vil, er den

Din. *pp* Skøn-ne Nat! Du blev os jo kun til Sa - lig - heds-stund be -

skaa - ret, Da - gen brat for - ja - ger hver Drøm. Da suk - ker man sm og

saa - ret. O for - tryl - len - de Nat! O for - tryl - len - de Nat!

Lad os tøm - me din El - skovs ri - ge Skat! Ah ah ah

ah ah ah dimi

nuen do *ppp*

Allegretto poco maestoso.

IV.

Hoffmann

1. En Elsker ustyrlig og der for det kloge Par

Kor Hoffm.

vild, hvor snild! Hvor snild! En Elsker for tvivlet og stum, hvor dum!
ti: Skænk i! Skænk i! Med Rusen er alt Trylle ri for bi!

Kor Hoffm.

hvor dum! Tolk kun i Flamme sprog di ne Fan ta
for bi! En Nat i El skovs Vaar er saasnart til

si en er, mens Blo det staar i Kog, naar blot Hjer tet
de! Maa ske vi al drig faar En saa skjon som ti den

er! Hver far for lig hver Brand Gaest snart sluk kes
ne, Der for hver Brand Gaest Nyd den ne

kan, naar Du er Mand, naa er Mand, ja.
Fest til sid ste Rest! nyd vor Fest! ja.

I Nat Gud A . mor vi by - de til fest - lig Dyst, _____ i
 I Nat vi Bakkus vil by - de til fest - lig Dyst, _____ i

 Nat hans Lov_sang skal ly de fra hvert et Bryst, _____ i Nat skal vi.
 Nat häns Lov_sang skal ly de fra hvert et Bryst, _____ i Nat skal vi

 ny - de Gu _der_nes Lyst! Ja! I Nat Gud A . mor vi by - de til
 ny - de Gu _der_nes Lyst! Ja! I Nat vi Bak_kus vil by - de til

 fest - lig Dyst, _____ i Nat hans Lov_sang skal ly de fra hvert et
 fest - lig Dyst, _____ i Nat hans Lov_sang skal ly de fra hvert et

 Bryst, _____ i Nat skal vi ny - de Gu _der_nes Lyst!
 Bryst, _____ i Nat skal vi ny - de Gu _der_nes Lyst!

 1. 2.
 2. Tag

Allegretto.

Frantz

V.

f p *staccato sempre* 1 Man er
 nær ved at ta be
 gift med en San ger

Mo det, naa man
 in de, Er vel har en Tje ners
 i sin Aeg te Plads stand
 hos den ne
 trak te ret

sæ re Nar ri fas og ser, man al driger ham til
 med Mu sik saa dan, at nu han hu sker som Eh ke

pas, hvor dan det gaar, selv om man staar paa Ho' det! Tænk dem en
 mand Me re end han tror det gaar an at for vin de. Nu vel, men

gang: han for by der Sang! Men se jeg er in gen Kry
 mig an gaar det jo ej. Jeg er ikke no gen Kry

ster.
ster.

Trala la
Trala la
la om min Sang er nok saa slet,
la jeg tør trod se, det tør jeg,

La
La la la la la la la la la la la la la la
la! skal jeg hol de paa min Ret.
la! naar han ba re gaar sin Vej,
La la la la la la la la
ad libit.

la la la la la la la la la!
la la la la la la la la la!
Jeg vil syn ge naa r jeg
Syn ger jeg saa højt som jeg
ly ster, naar jeg ly ster
ly ster, som jeg ly ster

rit.
ja jeg vil syn ge naa r jeg
ly
ster Tra la la la la la la la
la la la la la la la la
rit.
la
la! **p**

1. 2.
2. Han, der var

Allegretto.

VI.

Antonia.

dø-en-de Klang.

Det er en Kærlighedssang, som sig hæ-ver samt den bæ-ver,

mens den bort-svæver med dø-en-de Klang, rit. det er en El-skovs-sang. De Blomster, som smykke den

drømmen-de Vaar,

Hvad er de-res Lyk-ke, hvad er de-res Kaar?

Presto movimento

Hoffmann.

Antonia.

Begge.

118

Det er en Kær-ligheds-sang, som sig hæ-ver, ømt den bæ-ver, mens den bort-svæver med dø-en-de Klang.

Hoffmann.
Det er El-skovs-sang. Og

Duft'en af Sko-ven, naar Hø-stener nær, Og Rødmen paa Vo-ven i Af-te-nens Skær

Presto movimento
Rødmen paa Vo-ven i Af-te-nens Skær. Antonia.
Det er en Kær-lighedssang, som sig hæver

jubler, jubler og bæ-ver, som om der svæver en sa- lig Sjæl i dens dø-en-de Klang.

Begge.
Det er en Kær-ligheds-sang, som sig hæ-ver ømt den bæ-ver, mens den bort-svæver med dø-en-de Klang.

Det er en El-skovs-sang.